

Bölüm 5

ERKEN YAŞTA EVLİLİKLERE RUHSAL AÇIDAN BAKIŞ

Öğr. Gör. Dr. Meryem Özlem Kütük

*Başkent Üniversitesi Adana Dr.Turgut Noyan Uygulama ve Araştırma
Merkezi Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Bölümü*

Çocuk haklarına dair sözleşmeye göre 18 yaşın altındaki herkes çocuk kabul edilmektedir. Çocuk evliliği, kişinin bir yetişkin gibi düşünebilmesi, yaşayabilmesi için gerekli mental, fiziksel ve ruhsal olgunluğa ulaşmadan gerçekleştirildiği evlilik olarak tanımlanmaktadır. Türk Ceza Kanunu'nda, 17 yaşını tamamlamış olan çocuğun evliliği ebeveynlerinin iznine bırakılmış olup, bu kanunla çocukların özgürlük ve temel hakları ellerinden almaktadır. Dünyada her yıl 18 yaşın altında 10 milyon kız çocuğu evlendirilmektedir. Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırmalarına göre ise Türkiye'de; 15-19 yaş grubundaki kadınların 2003 yılında %11,9'u; 2008 yılında 9,6'sının evli olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca 17 yaşındaki her 12 kadından biri anne olmuş ya da gebe kalmıştır.

Erken evlilik yapan çocuk henüz psiko-sosyal büyüme ve gelişmesini tamamlamamıştır ve bu evlilikler çocukları aile ve arkadaşlardan ayırmakta, ev içi şiddete maruz bırakmakta, gelişimlerini ve eğitimsel, sosyal ve mesleki alanda sahip oldukları olanakları tehlikeye atmakta ve daha sık ruhsal hastalık tanısı almaktadır. En sık görülen ruhsal tanılar ise akut stres bozukluğu, majör depresif bozukluk, travma sonrası stres bozukluğu ve anksiyete bozukluğu olmakla birlikte, intihar düşüncelerinin de bu bireylerde yüksek oranda görüldüğü saptanmıştır.

Ayrıca, Uluslararası Kadın Araştırma Merkezinin yaptığı araştırmaya göre çocuk yaşta evlenen kız çocukları diğer yaş gruplarındaki kadınlara göre fiziksel şiddete 2 kat, cinsel şiddete ise 3 kat daha fazla maruz kalmaktadırlar.

Bu oturumda çocuk yaşta evliliklerin çocuklar üzerindeki ruhsal sonuçları ve bu evlilikleri engellemek için planlanan projelerin tartışılması amaçlanmıştır.